

[Miljøministeren]

somheder, enten fordi de eventuelt tilsidesætter vilkår for en godkendelse eller forurener på en måde, som gør indgriben nødvendig.

Miljøbeskyttelseslovgivningen er netop bygget op omkring den kendsgerning, at enhver aktivitet, der udøves af virksomheder m.v., der indebærer risiko for forurening af omgivelserne, også på et eller andet tidspunkt vil kunne komme til at påføre omgivelserne en eller anden grad af uacceptabel forurening enten som følge af forhold på virksomheden eller som følge af udefra kommende begivenheder. Miljøbeskyttelsesloven giver en række muligheder for at kunne imødegå sådanne gener – endende med muligheden for at kunne nedlægge forbud mod en virksomheds udøvelse på det pågældende sted, ligesom der eventuelt vil kunne rejses straffesag mod den eller de ansvarlige. Imidlertid må det i hvert enkelt tilfælde i forbindelse med vurderingen af, hvilket indgreb der eventuelt bør foretages, søges belyst, hvad der har været årsagen til forureningens opståen, dens omfang og mulighederne for at undgå den i fremtiden.«

Spm. nr. 1122

Til *arbejdsministeren* (30/7 80) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med ønsket om tryghed i ansættelsen, at det af arbejdsministeriets bekendtgørelse af 20. juni 1980, der omhandler frigørelsesattester i forbindelse med deltidsansattes supplerende arbejdsløshedsdagpenge, fremgår, at arbejdsgiverne har fået ret til at tilbagekalde en frigørelsesattest med det til følge, at den ansatte inden for 2 uger faktisk tvinges til at sige op fra arbejdet?«

Begrundelse

Bekendtgørelsen om de omstridte frigørelsesattester er nu en realitet, hvilket kan beklages. Hovedtanken bag disse er latent mistro til lønmodtagernes ønske om heltidsarbejde, men til gengæld tiltro til arbejdsgivernes frigørelse fra de ansattes opsigelsesfrister.

Som noget nyt er indføjet en fortrydelsesparagraf, der i realiteten betyder, at den deltidsansatte, der modtager supplerende dagpenge, bliver nødt til at sige op inden for 14 dage. Det vil sige, at de ansatte helt og

holdent er prisgivet arbejdsgivernes velvilje. Dette kan vel ikke siges at være i overensstemmelse med ønsket om tryghed i ansættelsen.

Besvarelse (7/8 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at den bestemmelse, som Lilli Gyldenkilde henviser til i bekendtgørelsen om frigørelsesattester, på ingen måde kan betegnes som en fortrydelsesparagraf, der er vendt mod medlemmerne.

Som det formentlig vil være Lilli Gyldenkilde bekendt, er det alene arbejdsgivernes afgørelse, om der skal udstedes frigørelsesattest – og derfor også, om frigørelsesattesten skal tilbagekaldes.

Arbejdsministeren har ikke lovhjælp til at fastsætte regler om, at arbejdsgiverne i visse situationer skal udstede frigørelsesattest, og ej heller regler om, hvornår og i hvilket omfang tilbagekaldelse af en frigørelsesattest kan ske.

Hvis arbejdsgiveren tilbagekalder frigørelsesattesten, sikrer bestemmelsen, at medlemmets opsigelse inden 14 dage efter tilbagekaldelsen ikke får dagpengemæssige konsekvenser (karantæne). Det er min opfattelse, at bestemmelsen samtidig vil være med til at sikre, at arbejdsgiveren ikke vilkårligt tilbagekalder frigørelsesattesten.

Jeg finder det naturligvis ikke i overensstemmelse med ønsket om tryghed i ansættelsen, at medlemmer, der ønsker fuldtidsarbejde, er nødt til at påtage sig arbejde på nedsat tid.

Formålet med reglerne om frigørelsesattester er derfor også at fremme antallet af fuldtidsstillinger. Om forhandlingerne med de offentlige arbejdsgivere om dette spørgsmål henvises til besvarelsen af spørgsmål 1123.

Spm. nr. 1123

Til *arbejdsministeren* (30/7 80) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Har ministeren fået nogen garanti for, at kommuner, amtskommuner og stat som arbejdsgivere vil udfærdige frigørelsesattest for de ansatte på deltid?«

Begrundelse